

lig vis, som undergraver retsbevidstheden ved at optræde på alle mulige måder i medier, i aviser osv., på skoler, på en måde, der er stødende for retsbevidstheden.

Der mangler vi her i Folketinget, at fru Elisabeth Arnold, fru Anne Baastrup, fru Margrete Auken og andre debattører på det retspolitiske område tydeligt og klart siger, at det er ikke acceptabelt, det, man her ser, at folk, mens de sidder inde, udtaler sig om deres meget grove kriminelle handlinger.

Hvis forbrydere skal have lov til at have udgang – nogle forbrydere skal have lov til at have en udgang – så skal det efter vores opfattelse for det første være folk, der er dømt for meget små forbrydelser, og for det andet skal det være på en måde, hvor man besøger sin familie eller andre relevante personer. Det er ikke med i vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at man skal have lov til at gå ud og holde foredrag om sin kriminalitet.

Formanden:

Fru Dorte Bennedsen som ordfører.

Dorte Bennedsen (S):

Problemer om vold og ungdomskriminalitet optager mange mennesker, og det er godt nok, for det er med til at sætte fokus på problemet.

En af samfundets helt grundlæggende opgaver er at sørge for, at borgerne kan være trygge og kan føle sig sikre, og selv om rigspolitiets meget, meget store voldsundersøgelse viser, at volden er stagneret i de senere år, er det ikke nok. Vi må gøre en indsats for at bringe den længere ned.

Skal vi nedbringe kriminaliteten og volden, er vi nødt til at prøve at bremse tilgangen af unge, som kommer ud i kriminalitet. For os er der ikke nogen som helst tvivl om, at den bedste forebyggelse af ungdomskriminalitet er en konstruktiv ungdomspolitik, som giver alle unge mulighed for uddannelse og arbejde. Følelsen af at være kasseret af samfundet og være kasseret af ens omgivelser har ikke nogen positiv indvirkning på unge, som i forvejen har det svært. Disse unge skal hjælpes, så de igen kan blive en del af samfundet.

Det er jo faktisk lykkedes regeringen at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden til et historisk lavt niveau, og det er i sig selv forebyggende, at unge kommer i arbejde. Det har formentlig været stærkt medvirkende til, at ungdomskrimina-

liteten er relativt lav her i landet i forhold til mange andre lande.

Men det må vi ikke bruge som sovepude. Vi har stadig for mange unge, som er ude i kriminalitet, og vi har stadig for mange, som fortsat befinder sig i risikogruppen. Over for disse grupperinger er der kun ét middel: En forstærket social indsats kombineret med en tidlig og en meget klar reaktion fra samfundets side.

Men det er også vigtigt at gøre sig klart, at denne opgave kan altså ikke løses af lovgivningen eller af det offentlige alene. Det forudsætter en bred, bred vifte af handlemuligheder byggede på forældrene, på det offentlige, på fritids- og ungdomsklubber, på SSP-samarbejde, på åbne og for de mest belastede unge også på lukkede institutioner.

I 1997 havde Folketinget ved flere lejligheder drøftelser om en forstærket indsats mod vold, og det endte som bekendt med vedtagelsen af voldspakken, som indeholdt indsatser på alle de områder, jeg før nævnte, og hvad der ikke er mindst vigtigt: en indsats til støtte for voldsofferne. Og til gennemførelse af pakken blev der jo afsat 100 mio. kr. om året i fire år.

Initiativerne er nu godt på vej til at blive ført ud i praksis, og vi kan se de første klare tegn på, at indsatsen giver positive resultater, sådan som det også blev nævnt i ministerens tale.

På den baggrund må det mildt sagt vække undren, at Dansk Folkeparti i dette efterår er gået ud i en kampagne om vold med argumenter om, at volds-kriminaliteten er stigende, at det er farligt at færdes på gaden osv., osv.

Når man lytter til Dansk Folkepartis kampagne, er der noget, der tyder på, at partiet er blevet komplet argumenteresistent, at det er fuldstændig uinteresserede i, hvorledes tingene faktisk forholder sig, og at det derfor ikke beskæftiger sig med de oplysninger, det har fået, bl.a. fra politiets store voldsundersøgelse.

Det virker, som om partiet mod bedre viden – og det må være mod bedre vidende i hvert fald, hvis man har læst det materiale, man har fået til rådighed – og ved brug af urigtige oplysninger ønsker – og ved brug af urigtige oplysninger i en forvrænget fremstilling af virkeligheden. Det synes jeg er en ubehagelig form for populisme. Det er til skade for den indsats mod vold, som vi alle er enige om skal ske. Og hvad værre er: Det skaber en unødigt frygt, især blandt ældre mennesker.

Vi skal til enhver tid gøre, hvad vi kan for at nedbringe volden, og derved bidrage til, at folk